

Dar din dar se face T' "RAIU"

Din prima zi a activității mele la conducerea Primăriei am făcut o strategie de modernizare și utilare a clădirii școlii generale din comuna noastră, care trebuie să recunoaștem cu toții era o „rușine” pentru noi. În toată această acțiune am fost sprijinit și înțele de către Consiliul Local, care și ei la rândul lor au înțeles că este o prioritate maximă. De asemenea, conducerea școlii asigurată la acel moment de prof. Marcu Maria a dat tot concursul la modernizarea clădirii. Nu a fost ușor să concentrăm resurse financiare importante numai din bugetul local, dar cu toată stăruința și sigur cu ajutorul lui Dumnezeu am reușit să facem aproape tot ce ne-am propus.

Toate persoanele implicate în sistemul de învățământ care au călcat pragul școlii din Sadu au fost plăcut impresionate de stadiul actual al clădirii și spuneau că este singura școală din rural care s-a ridicat pe resurse financiare proprii ale bugetului local la acest standard. Strategia noastră era de modernizare a sălii de sport, crearea unui parc de joacă pentru copii și modernizarea spațiilor interioare la cel mai ridicat nivel de calitate. La o acțiune de așa amploare nici Inspectoratul Școlar Sibiu nu a rămas nepăsător și a finanțat integral realizarea instalației de încălzire centrală.

Toate bune și frumoase dacă toate ar fi mers strună; și cum în toate lucrurile „... cineva” își bagă coada, așa s-a întâmplat și cu clădirea școlii din Sadu, când comisia națională de retrocedare a bunurilor aparținând cultelor religioase a decis să se retrocedeze actuala clădire Parohiei Sadu I, la solicitarea acesteia și a Arhiepiscopiei Sibiu. Motivația este că actuala clădire ar fi aparținut Bisericii și a fost deposedată abuziv de ea. Tot concursul la acest dezastu l-au dat și funcționarii primăriei care în perioada 1992-1996 puteau s-a întăbuleze în cartea funciară sediul școlii. S-au mulțumit cu faptul de a fi trecut ca frunza prin apă, prin Primărie, și să fie scrisi în cartea istoriei comunei. Oare nu cumva în această situație copertile au dispărut și filele sunt în prag de răsfrirare?

Sunt tânăr și nu cunosc istoria construcției școlii din Sadu dar fac precizarea că am studiat amănunțit toate documentele care le-am găsit și am constatat un lucru. Odată, probabil, Biserica a avut o clădire destinată școlii, dar acea clădire nu coincide cu actuala clădire a școlii, pe care o revendică, dar în nici-un caz actualul sediu și în stadiul actual. Mă întreb de asemenea dacă nu făceam toate investițiile, mai manifesta astăzi acest înfometat dor de a fi dobândită? **Multe întrebări mi-ăs pune și probabil nu aș găsi răspunsul; dar vă rog pe dumneavoastră cei interesați să faceți orice comentariu vă este de prisos cu privire la această situație și de pe ultima pagină a ziarului să decupați chenarul pe care vi-l punem la dispoziție prin intermediul Ziarului și să scrieți orice date le aveți la dispoziție sau în memorie cu privire la această situație a școlii.** Odată completat chenarul transmiteți-l la Primărie în vederea studierii situației și poate chiar a clarificării acesteia.

Primăria va acționa în instanță decizia și sperăm ca această clădire pe băncile căreia au învățat toți copiii satului să rămână comunității fără să fim puși în situația de a plăti chirie pentru un imobil în care am investit, bani, respect și multă pasiune...

...Și de această dată proverbul „nu-i pentru cine se pregătește, ci-i pentru cine se nimereste” se pare că este adevărat.

Primar, Valentin IVAN

Despre lucruri sfinte și nu prea, sau să faci ce spune popa, nu ce face popa

După cum știe tot neamul, de la cel cu țâța-n gură până la cel cu barba sură, cea mai importantă instituție în cadrul unei comunități și în viața fiecărui individ este școala. Iar cea mai nobile și mai frumoasă meserie din lume este cea de profesor, de modelator de spirite și caractere. Astăzi însă, din această postură, mă adresez dumneavoastră cu multă tristețe și amărăciune. De ce? Păi, pentru că instituția în care eu și colegii mei ne desfășurăm activitatea și-a pierdut statutul de simbol al comunității. O hotărâre a justiției, care se pare că în anumite cazuri nu e doar oarbă, ci și proastă, rău intenționată sau chiar pârținoasă, atribuie ȘCOALA, bisericii ortodoxe, pe baza a doar două mărturii ale unor oameni, care, sincer să fiu, nu știu câte clase au împreună. O lege prost gândită, și mult mai prost pusă în aplicare, a scos și scoate încă, în toată țara, copiii din clase și îi lasă la cheremul unor indivizi lacomi și puși pe căpățuială. Majoritatea acestor clădiri au fost construite pe terenul comunităților și din banii contribuabililor, dar au rămas, mai ales în Transilvania, sub oblăduirea bisericii, pentru a se putea continua un învățământ în limba română, sub vicisitudinile vremurilor când eram asupriți și deznaționalizați de Imperiul austro-ungar.

Astăzi, când România este membră a U.E., când relațiile interetnice s-au modificat și clarificat conform unui proiect de Constituție a unei Europe unite, ar fi fost de bun simț ca biserica să renunțe la școlile și liceele pe care le-a avut în custodie, și să le înapoieze comunităților locale. Surpriza însă, este una de proporții. Ca și cum n-ar avea habar de

unele precepte biblice, referitoare la lăcomie, sau la faptul că mai repede trece câmila prin urechile acului decât să intre bogății în împărăția cerurilor, slujbașii bisericilor de toate confesiunile, de la cei mai mărunți și până la cei cu sutane aurite și mitre grele pe creștete, au dat navală să pună mâna pe instituțiile de învățământ.

Să le fie de haram. Să pună chirii pe spinarea copiilor, să adune mormane de averi,

să se îmbuibă, ca să poată apoi, din amvon, să le explice părinților și bunicilor, cum e cu dreptatea pe care Dumnezeu o vrea pe pământ.

La noi la Sadu, situația este chiar mai delicată. În ultimii doi-trei ani, Primăria și Consiliul Local au investit în reparații și modernizări, de la acoperiș și până la fundații, o sumă ce depășește 600.000 lei (6 miliarde lei vechi), bani care, ca să zic așa s-au cam dus pe apa sâmb-

betei și a celorlalte zile ale săptămânii. Școala pe care au construit-o părinții, bunicii sau străbunicii dumneavoastră este acum proprietatea bisericii, Primăria și Consiliul Local urmând să plătească o chirie, pentru ca fiii și fiicele dumneavoastră să poată avea unde să învețe carte. Și dacă nu știți, banii pentru chirie provin din taxele și impozitele pe care le plățiți anual la bugetul local. Iată cum, deși Constituția Româ-

niei spune clar că învățământul este gratuit, dumneavoastră plățiți pentru a vă putea trimite copiii la școală. Vorba ceea: Dumnezeu cu mila. Chestia e că până la Dumnezeu aveți de-a face cu unii mai mici, dar cu interese mai mari. Dați-le tuturor binecuvântarea dumneavoastră și iertați-i, pentru că nu știu ce fac.

Directorul Școlii Generale Sadu, prof. Dorin POPESCU

Întâlnirile "Fiilor satului" pe generații de vârstă

Locul I pe agenda culturală a comunei Sadu

...Întietate în acest an, a avut generația anilor 1952-1953 care au împlinit vârsta de 55 de ani și 40 de ani de la terminarea școlii generale. La toată această acțiune cea mai mare responsabilitate o are comitetul de organizare, în ale cărui atribuții intră toate problemele legate de organizare a evenimentului. În ziua evenimentului fii satului se întâlnesc la școala din Sadu unde împreună cu dascălii care mai sunt în viață și dirigințele împreună cu învățătorul clasei I strigă catalogul făcând prezența. La cuvântul de răspuns prezent fiecare își face o scurtă descriere a vieții până în prezent. După

această acțiune toți se duc la biserică la slujba de pomenire și la Sfânta Liturghie. La ieșirea din Biserică, sărbătorii își etalează jocul și portul popular în fața mulțimii de localnicii care îi admiră. Acțiunea se încheie la Căminul Cultural unde vor fi depănate toate amintirile și împreună cu dascălii și primarul comunei se încing la cântec și joc, care le sunt foarte dragi.

Primarul comunei face remarca că această acțiune trebuie continuată datorită faptului că sunt ocazii unice, când colegii și cei din străinătate se întâlnesc și își revăd meleagurile natale.

Minuta ședinței Consiliului Local Sadu din 28 iunie

La ședința ordinară a Consiliului Local al comunei Sadu, desfășurată la data de 28 iunie, au participat 10 consilieri din totalul de 11 membri ai Consiliului Local al comunei Sadu. În această ședință, Lotrean Constantin (foto dreapta) a depus jurământul în fața Consiliului Local Sadu, conform art. 32 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată, fiind validat prin sentința civilă nr. 2544/17.05.2007 a Judecătoriei Sibiu.

În cadrul acestei ședințe s-au aprobat 4 hotărâri, după cum urmează:

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 43/2007 privind redistribuirea și completarea fon-

durilor cuprinse în programul de investiții al comunei Sadu pe anul 2007. Această hotărâre s-a aprobat cu 10 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 44/2007 privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al comunei Sadu pe 2007.

Această hotărâre s-a aprobat cu 10 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 45/2007 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2008.

Pentru anul 2008 s-a aprobat majorarea cu 20 % la impozitele și taxele datorate de persoanele juridice, pentru persoanele

fizice acestea rămânând neschimbate (ca și în anul 2007). Această hotărâre s-a aprobat cu 10 voturi "pentru".

Hotărârea Consiliului Local al comunei Sadu nr. 46/2007 privind aprobarea încheierii unui contract de închiriere pentru imobilul „Dispensar veterinar” situat în comuna Sadu, str. Viilor, nr. 15 (589) cu S.C. HANVET S.R.L. Sadu, reprezentată prin Hanea Dumitru, medic veterinar concesionar al activității sanitar-veterinare pe raza comunei Sadu.

Perioada de închiriere este de un an, chiria fiind în cuantum de 200 lei/lună.

Această hotărâre s-a aprobat cu 10 voturi "pentru".

☞ **Secretar al comunei Sadu, Delia-Iulia LOTREAN**

Postul de Poliție Sadu

În atenția cetățenilor comunei

Un risc asumat - cu urmări grave

Este ilegal să porți un cuțit

în public, aceste locuri fiind și unitățile de alimentație publică sau unitățile de învățământ.

Poliția are dreptul de a opri și percheziționa corporal oamenii, inclusiv copiii din școli. Dacă asupra acestora

sunt găsite asemenea obiecte, vor fi pedepsiți conform legii.

Legea nr. 61/1991 modificată de Legea nr. 169/2002 prevede:

- portul fără drept, în locuri și împrejurările în care s-ar putea primejdui viața sau integritatea corporală a persoanelor ori tulbura liniștea și ordinea publică, al cuțitului, pumnalului, șişului, boxului, castelului ori al altor asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, împungere sau lovire precum și folosirea în alte locuri sau împrejurări a armelor cu aer comprimat sau gaze comprimate, a obiectelor de distracție pe bază de amestecuri pirotehnice ori a dispozitivelor pentru șocuri electrice se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani; iar dacă aceste obiecte sunt folosite în localul autorităților publice, instituțiilor

sau altor persoane juridice de interes public, la întruniri publice ori în localuri de alegere, pedeapsa este închisoare de la 2 ani la 5 ani.

Cum vă protejați locuința de hoți:

1. ușa de acces să fie prevăzută cu două încuietori, având sisteme de chei diferite;
2. întărirea tocului ușii în zona sistemelor de asigurare, cu armătură metalică (plăband, cornier);
3. în cazul în care există posibilitatea, se va monta un sistem de alarmă (alimentare recomandat cu acumulator);
4. ușile de la balcon, terase, garaje și subsoluri vor fi prevăzute cu încuietori suplimentare, dispuse în interior;
5. în cazul apartamentelor situate la parter sau al acelor la curte, unde există riscul de

pătrundere prin escaladare, este necesară protejarea ferestrelor cu grilaje metalice, ale căror capete să fie încastate în zid, iar spațiile dintre bare să fie de dimensiuni mici;

6. în cazul absențelor îndelungate de la domiciliu, să se evite discutarea acestui aspect cu alte persoane decât cele de încredere;

7. se solicită vecinilor apropiați supravegherea locuinței sau activități care să sugereze că proprietarii sunt la domiciliu;

8. evitarea păstrării la domiciliu de sume mari de bani în lei sau valută, bijuterii, obiecte de patrimoniu;

9. de cum se lasă seara, în curtea locuinței trebuie să existe o lumină permanentă.

☞ **Ag. șef. principal Gheorghe NEGRILĂ, șef Postul de Poliție Sadu**

! E bine de știut

Ordonanța de Urgență a Guvernului României nr. 195/2005 privind protecția mediului prevede următoarele:

1. Protecția mediului constituie obligația și responsabilitatea autorităților administrației publice centrale și locale, precum și a tuturor persoanelor fizice și juridice.

2. Obligația proprietarilor și deținătorilor de terenuri cu titlu sau fără titlu, de a nu arde miriștile, stuful, tufărișurile sau vegetația ierboasă, fără acceptul autorităților competente pentru protecția mediului și fără informarea în prealabil a Serviciului Public pentru Situații de Urgență al comunei Sadu.

3. Obligația de a nu aprinde și folosi focul deschis decât în vetrele special amenajate și semnalizate în acest scop.

4. Interzicerea arderii miriștilor, stufului, tufărișurilor și vegetației ierboase de pe

terenurile supuse refacerii ecologice, care pune în pericol viața ori sănătatea umană, animală sau vegetală.

Încălcarea punctului 2 constituie contravenție și se sancționează cu amenzi între 6.500 și 7.000 lei.

Încălcarea punctului 3 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an, sau amendă de la 55.000 lei la 60.000 lei.

Legenda de coduri de culori pentru atenționările și avertizările meteorologice

COD ROȘU: Sunt prognozate fenomene meteorologice periculoase de inten-

sitate foarte mare (vânt, ploi abundente, descărcări electrice, grindină, caniculă, ger). Există risc de viituri majore.

COD PORTOCALIU: Sunt prognozate fenomene meteorologice periculoase de intensitate mare (vânt, ploi abundente, descărcări electrice, grindină, caniculă, ger). Există risc de viituri pe răurile mici.

COD GALBEN: Fenomenele meteorologice prognozate (averse, descărcări electrice, intensificări de vânt, temperaturi ridicate) sunt obișnuite pentru zona respectivă dar temporar pot deveni periculoase pentru anumite activități. Există risc de creșteri de debite și niveluri.

COD VERDE: Nu sunt prognozate fenomene meteorologice periculoase.

Ședința CL SADU din 26 iulie

În cadrul ședinței ordinare a Consiliului Local al comunei Sadu, ce s-a desfășurat în 26 iulie 2007, a fost dezbătut următorul proiect al ordinii de zi:

1. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare.

2. Proiectul de hotărâre, inițiat de primar, privind alegerea președintelui de ședință.

3. Proiectul de hotărâre, inițiat de primar, privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al comunei Sadu pe anul 2007.

4. Proiectul de hotărâre, inițiat de primar, privind aprobarea "formeii" pentru contractul de administrare ce urmează a fi încheiat cu Administrația Națională Apele Române, Direcția Apelor Olt - Sistemul de Gospodărire a Apelor Sibiu.

5. Proiectul de hotărâre, inițiat de primar, privind desemnarea reprezentanților consiliului local în comisia de evaluare pentru atribuirea

contractului de achiziție publică de servicii financiare, contractarea unui împrumut - linie de finanțare pentru asigurarea resurselor financiare pentru realizarea unor investiții publice de interes

local în comuna Sadu prin procedura negociere cu publicare prealabilă a unui anunț de participare.

6. Diverse.

Primar, Valentin IVAN

Fondator: Primarul comunei SADU, Valentin IVAN

Editori: Dragoș BAKO și Cosmin PAL

Colegiul de redacție:
Administrație: Delia-Iulia LOTREAN, Ion OANCEA, Dumitru HANEA

Cultură-religie: pr. Gheorghe NEAGOE, pr. Liviu-Mihail MOISIU

Foto: D. CHISELIȚĂ

Social - relații publice: Mioara LALU, Elena OANCEA

Economic: Mioara CHIRCA

Tehnoredactare: Bogdan OLTEAN

Tiparul: TIP T-ih

Taina Sfintei Euharistii (Împărtașania)

– între simțire și rutină –

“Iată că am pregătit Ospățul Meu (...) și toate sunt gata. Veniți la nuntă!” (Matei 22, 4)

Pentru un moment m-am oprit din scris, mi-am aruncat ochii pe fereastră și, într-o strălucire de lumină, am rămas uimit privind desfășurându-se pe bolta cerească, precum într-o oglindă clară, soarele frumos de iulie. Îi contemp-am frumusețea, îi admiram puterea și-l priveam înmărmurit, asemeni unui copilăș care se întâlnește cu ceva nou pentru prima dată în viața lui. Mi se părea mai frumos ca niciodată, când puțin vesel, când puțin trist. “Va avea și el tristețile și bucuriile lui, ca și noi”, m-am gândit eu continuându-mi melancolia. “Și ce bine și frumos trebuie să fie să stai atât de aproape de Dumnezeu, așa cum stai tu, soare!” , aș fi vrut să-i spun cu oarecare necaz în suflet, când m-am oprit brusc ca dintr-o fugă nebună. Oare nu sunt ipocrit gândind așa? Doamne, ce ființe slabe suntem! Oare eu ca și om nu sunt la fel de aproape de Dumnezeu sau poate mai aproape decât este el, soarele? Oare eu nu-l găsesc pe Dumnezeu din floare până-n munte? Sau atunci când mă împărtașesc, atunci când îl gust pe Domnul și văd că este bun, nu rămâne El întru mine și eu întru El? Ce unire mai pleneră și mai mare decât aceasta între om și Dumnezeu, decât cea realizată prin Sfânta Împărtașanie?

Am mai spus și am să repet acest lucru ori de câte ori am ocazia că, pentru mine, preoția înseamnă iubirea supremă și dacă ar fi să mă nasc de zece ori, tot preot m-aș face. Am început această misiune preoțească cu un mare avânt gândindu-mă că nimic nu este mai frumos pe acest pământ decât să lucrezi cu sufletul omului, cu mintea lui, și am ajuns, după doi ani și ceva să realizez și să-mi dovedesc faptul (pe care-l știam deja, teoretic) cum că omul este într-adevăr minunea mare și adâncă a creației, că avem în noi o sensibilitate unică, o simțire aparte și o putere divină de a iubi la infinit.

M-am gândit să așez ca titlu articolului meu din acest număr (care se va prelungea și pe altele) “Sf. Împărtașanie – între simțire și rutină”, pentru că tot în misiunea mea preoțească am văzut cât de ușor poate omul să cadă din simțirea cea bună și curată, în rutina cea întinată și de suflet stricătoare, o rutină de care eu mă feresc cu toată

puterea mea și mereu mă rog Bunului Dumnezeu să mă ferească de a cădea în capcana întinsă de ea. Dacă în alt loc rutina poate fi benefică, în viața omului creștin ea este unul dintre cele mai mari și grave păcate pentru că elimină simțirea, elimină emoția, trăirea și implicit apropierea de Dumnezeu. “Rămâneți în Mine, căci fără Mine nu puteți face nimic. (In14, 4-5)

De foarte multe ori, rutina în cult intervine în sufletul omului din pricina neînțelegerii și a necunoștinței omului asupra tainei care se desfășoară în fața lui și care, de cele mai multe ori, își are originea într-o slăbă și superficială misiune pastorală a preotului în parohie (lipsa predicii din duminici și sărbători, sau de la momentele care fac parte din viața cultică: cununii, înmormântării, parastase etc.), iar unul din locurile în care am observat că rutina alterează emoția și simțirea omului este marea taină a Euharistiei (numită și Cuminăcătura sau Împărtașanie). Întrebărilor precum ce este ea, ce pregătire trupească și sufletească trebuie să aibă cel care vine să se împărtașească, cum se transformă vinul și pâinea în Sfântul Sânge și Trup al Mântuitorului, sau cât de des sau rar trebuie să ne împărtașim și când să o facem, am să încerc, cu ajutorul Bunului Dumnezeu să răspund și, astfel, să încercăm să ne facem o revizuire a atitudinii noastre față de această mare taină a unirii omului cu Dumnezeu.

Ce este Euharistia?

Sunt mulți dintre cei care aud cuvântul acesta și nu-l înțeleg, fiind un cuvânt teologic, nu unul de circulație. Euharistie înseamnă mulțumire. Când zicem Sfânta Euharistie, noi nu zicem de fapt “Sfânta Mulțumire”, dar cuvântul acesta se întrebuințează în general cu alt înțeles, și anume de Sfânta Cuminăcătura sau Sfânta Împărtașanie. În limba noastră se întrebuințează foarte puțin cuvântul “euharistie”. Cei mai mulți nu-l aud niciodată, alții îl aud și-l uită, alții îl aud și nu-l înțeleg. Oricum însă, Sfânta Euharistie este ceea ce înțeleg credincioșii în general prin “Sfânta Cuminăcătura” sau “Sfânta Împărtașanie”. De fapt, nici aceste cuvinte nu corespund conținutului lor. Știm însă că atât prin “Euharistie”, cât și prin “Împărtașanie” și “Cuminăcătura” noi înțelegem Trupul

și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos pe care îl primim și cu care ne unim atunci când ne împărtașim sau despre Care știm că se află pe Masa Sfântului Altar, unde întotdeauna este prezent în Sfântul Chivot, la nevoie.

Cum este posibil să existe Trupul și Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos în Sf. Împărtașanie?

Mântuitorul, la Cina cea de Taină – ni se spune în trei din cele patru Sfinte Evanghelii, în Evangheliile sinoptice, de la Matei, Marcu și Luca –, a luat pâine în sfintele Sale mâini, a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat ucenicilor Săi, zicând: “Luați mâncați, Acesta este Trupul Meu, Care Se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor”. Așa a rămas în conștiința credincioșilor și în conștiința Bisericii cuvântul Domnului nostru Iisus Hristos de la Cina cea de Taină. De asemenea, luând paharul cu vin, a zis Domnul Iisus Hristos: “Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor”. Cuvintele acestea le spun preoții la Sfânta Liturghie. Ceea ce înseamnă că Sfânta Liturghie are o legătură cu Cina cea de Taină, în înțelesul că atunci Domnul Iisus Hristos, după mărturiile Sfântului Evanghelist Luca și a Sfântului Apostol Pavel din Epistola I către Corinteni, a zis: “Aceasta să o faceți întru pomenirea Mea”, a statornicit datoria ucenicilor Săi de a face aceasta în continuare, dar și urmașilor lor, care suntem noi. Așadar, Sfânta Liturghie este o repetare a Cinei celei de Taină, cină despre care părintele prof. Buga Ioan spune într-o carte de-a sa: “Cina cea de Taină este un act pur divin așa cum a fost și creația, fără dimensiuni, fără durată și imposibil de categorisit și analizat. Ambele au fost făcute de Dumnezeu în cer: prima în cerul preistoric având istoria integrată, cea de-a doua în cerul metaistoric având istoria transfigurată!” (va urma...)

▲ Al d-voastră sufletească
păstor
și către Domnul fierbinte
rugător,
pr. paroh Liviu
Mihail MOISIU

De ce merg creștinii la Biserică?

De multe ori în zilele noastre și, poate, în orice vreme, atunci când preotul, părintii ori bunicii spun copiilor, nepoților sau mai ales tinerilor adolescenți să vină la Biserică și să cerceteze casa Domnului, ei se izbesc de acest răspuns, parcă tras la indigo: „Am să merg când voi fi bătrân” sau „Am tot timpul, căci sunt tânăr, mergeți voi, cei bătrâni”.

Iată o realitate cu care ne confruntăm în zilele noastre. Eu când primesc asemenea răspuns, îi întreb: „Ești sigur că ajungi la bătrânețe? Cine îți poate garanta acest lucru? Pe ce te bazezi? Pe tinerete, pe sănătate, pe funcția pe care o deții în această viață, pe bogăție, mândrie sau pe ce se bazează tineretul în zilele noastre?”. Totuși, nu doresc să generalizez această „psihoză” – ca să nu devină o plagă sau o boală molipsitoare, din care să ne alimentăm. În cele ce urmează voi căuta în câteva cuvinte să dau un răspuns la întrebarea pusă în titlul articolului și anume, de ce mergem la Biserică, ce urmărim și ce dobândim acolo.

În ultimul timp sau poate dintotdeauna, mulți creștini merg la Biserică din obișnuință sau pentru că așa au fost învățați de mic, de părinți, bunici, frați sau prieteni. Din nevoie, atunci când sunt în necazuri oamenii caută un refugiu, o izbăvire și să scape din suferință. Unii simt o chemare interioară-cineva necunoscut le șoptește să meargă la Biserică. Foarte interesante sunt multe alte motive care ne determină să intrăm în Casa Domnului. Indiferent de motivele care ne îndeamnă sau ne determină să pășim în locașul sfânt – este un prim pas să ne întâlnim cu Hristos cel răstignit și înviat din morți. Enumerând mai sus anumite motive care ne duc pașii spre Biserică, am amintit și nevoia, cea care determină voința omului, punându-i în mișcare simțurile. Asemenea, celor flămânzi și însetați, noi trebuie să ne hrănim cu pâinea duhovnicească, care este trupul lui Hristos și cu scumpul său sânge. Astfel, Sf. Grigore teologul spune: „Pâinea este Cuvântul lui Dumnezeu cu care se hrănesc sufletele ce flămânez după Dumnezeu, iar

cei însetați să se adape din băutura cea duhovnicească, care este sângele lui Hristos. Să ne hrănim din masa mea tainică, după cuvântul lui Hristos: „De nu veți mânca Trupul Fiului Omului și nu veți bea Sângele Lui, nu veți avea viața în voi”. (Ioan 6. 53)”

Se cuvine să mergem la Biserică, pentru că Biserică este asemenea unei corăbii. Dacă în timpul potopului au scăpat de la moarte numai cei care au intrat în ea, iar ceilalți au pierit, tot așa noi, cei ce cercetăm cu credință și cu convingere Biserică, suntem izbăviți de potopul păcatelor, iar cei din afara corăbei pier în valurile necredinței.

Suntem datori să mergem la Biserică pentru că, prin Botez, am devenit fii duhovnicești și cuvântătoare care trebuie să fim în interiorul ei, nu în afară. Biserică este o stână duhovnicească unde turma este păzită de Hristos, iar oile care rămân afară din staul pot pieri. Lupul mănâncă oile sau altă fiară le pierde. Sf. Ioan Gură de Aur explică atât de tainic și de frumos acest lucru când spune: „Rămâi în Biserică și nu vei fi trădat, iar de fugi din Biserică, nu este inovată Biserică. Când de vei fi înăuntrul Bisericii, nu intră lupul, iar de vei ieși afară, te prinde fiara. Nu este de vină stana, ci nerăbdarea și necredința ta, că nimic nu este mai tare ca Biserică, nădejdea ta să fie Biserică, mântuirea ta să fie Biserică, scăparea ta să fie Biserică, căci este mai înaltă decât cererile și mai desfătăță decât pământul niciodată nu îmbătrânește, ci întotdeauna înflorește.”

Ce sfaturi pline de înțelepciune ne dă trăitorul sfânt din secolul IV, căci unde își găsește sufletul o mai mare alinare și mângâiere ca în Biserică? Nicăieri.

Astfel, Biserică devine un spital duhovnicesc unde obștea caută vindecare, iar Biserică tămăduiește pe toți cei bolnavi trușteți și sufletește și vindecă, nu omoară. Biserică devine mama de obște a tuturor credincioșilor pe care i-a născut prin botez și i-a hrănit cu faptele credinței, desăvârșite prin Sfintele Taine. Este casa lui Dumnezeu, iar Sf. Ioan Gură de Aur accentua: „Pentru tine șade preotul în Biserică.

Pentru tine stă diaconul, așezându-se la slujbă. Deci ce răspuns vei da, dacă nu mergi la Biserică?”

Astfel, Biserică devine rai și grădina în care noi, credincioșii trebuie să ne străduim să devenim locuitorii ei, să alergăm la frumoasele flori ale gândirii duhovnicești, oglindite în paginile Sfintei Scripturi.

Să mergem la Biserică din dorința de a cunoaște viața și activitatea lui Hristos, căci ea devine un adevărat praznic unde toți oamenii se duc să cumpere, să câștige și să se îmbogățească, dar nu cu aur, argint sau pietre scumpe, care sunt de multe ori otrăvitoare și trecătoare, sigur, ci cu acele cuvinte duhovnicești adăptătoare de viață și bogăție sufletească, adevărate călăuze spre viața cea veșnică și spre scopul final al omului din viață: mântuirea. Suntem datori să mergem la Biserică ca să ne împăcăm cu Dumnezeu și cu oamenii, căci adesea auzim: „Iubesc pe Dumnezeu, dar urăsc pe fratele meu” Deșteaptă-te, omule, și gândește ce vorbești căci nu poți iubi pe Dumnezeu, pe care nu-l vezi și să urăști pe fratele tău, pe care-l vezi, iar Sfânta Scriptură îl numește „mîncinos” pe un asemenea creștin.

Biserică este singura și adevărata casă de rugăciune a lui Dumnezeu, iar Mântuitorul spune: „Casa Tatălui Meu se va chema casă de rugăciune pentru toate neamurile”. Clopotele, toaca sunt mesagerii chemării credincioșilor la Sfintele Slujbe, iar sufletul și trupul trebuie să salte de bucurie când aud glasul minunat al clopotelor și farmecul toacei, care prin sunetul lor melodos ne cheamă la rugăciune neîncetat. Ruga celui smerit trece și ajunge la Dumnezeu, iar cel mândru mânia pe Dumnezeu.

Deci, gândește, cugetă și alege Calea cea bună care să ne aducă pe toți la Biserică lui Hristos, iar lumina care izvorăște din El să ne fie călăuză spre mântuire. Amin.

▲ preot paroh,
Gheorghe NEAGOE

Despre învățământ și nu numai

Toată lumea știe că prioritatea numărul 1 a României este învățământul. Fără un învățământ performant, care să dea elevi bine pregătiți pentru viață, viitorul unei națiuni este sumbru. Din 1989 și până astăzi, Parlamentul, diferitele guverne care s-au perindat pe la Palatul Victoria și miniștri, mai mult sau mai puțin pricepuți, mai mult sau mai puțin dedicați funcției în care s-au aflat, au aplicat pe spinarea câtorva generații de elevi, metode copiate de prin străini sau traduse și înțelese greșit de niște inși care nu

prea au legătură cu învățământul. Acuzele de mai sus nu sunt gratuite și o să înțelegem imediat de ce am spus aceste lucruri.

Dacă la nivelul decizional lucrurile stau cum am precizat mai sus, la nivelul local și în practică, în ceea ce ne privește cel puțin, situația este diferită. Conducerea Primăriei, primarul Valentin Ivan în mod deosebit, în ultimii ani, și Consiliul Local au înțeles importanța școlii în viața comunității și au depus, pe lângă implicarea emoțională, eforturi deosebite, în plan material și financiar,

pentru ca unitatea noastră de învățământ să devină o emblemă recunoscută a comunei Sadu. Iar rezultatele s-au văzut. Avem elevii la Colegiul Național “Gh. Lazăr” și la Colegiul Național “O. Goga” din Sibiu, unde, de exemplu, eleva Popica Iulia, continuând tradiția începută de sora sa Roxana, ia mereu premiul I la învățătură.

Aceasta a fost un fel de introducere. În continuare trecem la lucruri concrete. La inițiativa Casei Corpului Didactic Sibiu, cu aprobarea Inspectoratului Școlar Județean Sibiu și cu fonduri

de la bugetul de stat, în școala noastră se va amenaja un Centru de Documentare și Informare, atât în folosul elevilor școlii, cât și în folosul comunității. Ca de obicei însă, în astfel de situații, banii de la buget nu sunt suficienți iar noi, conducerea școlii, am adresat domnului primar și Consiliului Local solicitarea de a fi ajutați financiar cu o sumă cuprinsă între 7000 și 10000 lei. Sperăm să găsim înțelegerea necesară, astfel încât, până la sfârșitul anului 2007, să ne putem mândri cu o realizare de excepție. Pentru

aceasta, conducerea școlii a elaborat un proiect care a fost înmănat atât Casei Corpului Didactic Sibiu și Inspectoratului Școlar Județean Sibiu, cât și Primăriei Sadu.

Trebuie să menționez că școala noastră este cuprinsă în programul național de dotare cu calculatoare. Personal, dl. prof. Roberto Dietrich, inspectorul școlar general adjunct, m-a asigurat că la începutul anului școlar 2007/2008, Școala “Samuil Micu” va primi 20 de calculatoare Pentium IV. Eu unul sper să le văd în școală, mai ales că avem și profesor

competent pentru orele respective.

Tot ca o realizare deosebită, chiar dacă o menționez la urmă, este introducerea încălzirii centrale la grădiniță, lucrare aflată în curs de realizare, cu sprijinul neprețuit al d-lui primar Valentin Ivan, care avea în plan acest lucru de mai bine de un an de zile.

Avem motive să fim încrezători și optimiști atunci când ne gândim la noul an școlar!

▲ Director, prof. Dorin
POPESCU

Sadu are "sens giratoriu"

De curând, au fost finalizate lucrările la intersecția de drumuri județene din intrarea în comuna Sadu. Este vorba despre "sensul giratoriu" ce leagă Sadu de Cislădie și Tălmăci. Lucrările de sistematizare a circulației rutiere la intrarea în comună au debutat în cursul anului trecut și s-au finalizat în urmă cu câteva zile, când a fost programată recepția investiției. Fondurile pentru realizarea noii intersecții au provenit de la Guvern și au fost "dirijate" de Consiliul Județean. Totodată, pe lângă lucrările de amploare realizate de societatea de "Drumuri și Poduri", au fost necesare alocarea unor sume din bugetul local, ce au fost

folosite pentru lucrări complementare. Valoarea totală a investiției depășește 4 miliarde de lei vechi. "A fost o investiție necesară și utilă, astfel că în acest moment, în zonă, circulația rutieră nu mai constituie o problemă. Calitatea lucrărilor este una foarte bună. Odată cu finalizarea lucrărilor la intersecție și reabilitarea Monumentului Eroilor, comuna Sadu beneficiază de o adevărată poartă de intrare în comună", spune Valentin Ivan, primarul comunei Sadu.

Au fost refăcute partea carosabilă, prin așternerea unui nou covor de asfalt, aleile pietonale din jurul cimitirului, trotuarele, s-a amenajat noua rețea de canalizare pentru

apele pluviale, s-au realizat și mai multe locuri de parcare (cei care vor veni în cimitir pentru a-și cinsti înaintașii nu vor mai fi nevoiți să-și parcheze mașinile la distanță mare) și s-au reamenajat spațiile verzi din zonă. Totodată, au fost schimbate semnele de circulație vechi cu altele noi, semnalizarea fiind acum foarte vizibilă. Autoritățile locale au contribuit la amenajarea intersecției, prin realizarea a două alei pietonale și amplasarea a două bănci, precum și vopsirea în alb și roșu a bordurilor.

Una peste alta, o intersecție de drumuri comparabilă cu marile intersecții și sensuri giratorii din municipiul Sibiu.

Informare privind completarea și ținerea la zi a registrului agricol 2007-2011

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată, al art.1 din Legea nr.68/1991 privind registrul agricol și al art. 17 din Ordonanța Guvernului nr.1/1992 privind registrul agricol, Guvernul României a adoptat Hotărârea nr.175 / 2007 privind registrul agricol pentru perioada 2007-2011.

Registrul agricol constituie:
-documentul oficial de evidență primară unitară, în care se înscriu date privind terenurile deținute pe categorii, modul de utilizare a suprafeței agricole, suprafața arabilă cultivată cu principalele culturi, numărul pomilor, efectivele de animale, utilajele și instalațiile agricole, mijloacele de transport, construcțiile gospodărești; pentru populație se înscriu și date privind componența gospodăriilor și evoluția efectivelor de animale.

1. act de administrație, ce asigură desfășurarea activității curente a autorităților administrației publice locale;

2. sursa de date pentru înfăptuirea pe plan local a unor politici ale administrației politice centrale, politicii fiscale, agrare, protecției sociale, edilitare, sanitare, școlare etc.

3. baza de date pentru satisfacerea unor solicitări ale cetățenilor, eliberarea documentelor doveditoare privind proprietatea asupra animalelor în vederea vânzării în târguri și oboare, privind calitatea de producător agricol în vederea vânzării produselor la piață, privind starea materială pentru situații de protecție socială (ajutor social, alocații complementare etc.)

4. sursa administrativă de date pentru sistemul informațional statistic (statistica curentă, pregătirea și organizarea recensămintelor, organizarea unui sistem de anchete prin sondaj etc.)

Se completează volume separate pentru următoarele categorii de deținători de terenuri și animale:

- gospodării ale populației cu domiciliul în comună (Tipul I);
- persoane fizice cu domiciliul în alte localități, care dețin terenuri, animale și construcții pe raza localității (Tipul II);

- unități cu personalitate juridică cu sediul în localitate (societăți comerciale, societăți / asociații agricole, unități din învățământ, sănătate, culte, industrie, transport, construcții,

administrație publică etc.) (Tipul III);

- unități cu personalitate juridică cu sediul în altă localitate, care dețin terenuri, animale sau construcții pe raza localității (Tipul IV)

Înscrierea datelor în registrul agricol se va face pe baza declarațiilor date, sub semnatura proprie a capului gospodăriei sau în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei.

La comune se înscriu în registrul agricol toate gospodăriile populației, chiar dacă nu dețin terenuri agricole, animale sau construcții.

Pentru fiecare gospodărie se completează mai multe capitole și anume:

CAPITOLUL I. Componența gospodăriei

Se completează cu date privind toți membrii gospodăriei, și anume: nume, prenume; cod numeric personal, anul nașterii.

CAPITOLUL II. Terenuri în proprietate

Se înregistrează toate suprafețele deținute de fiecare gospodărie, pe categorii de folosință (arabil, fânețe, vii, livezi)

CAPITOLUL III. Modul de

utilizare a suprafeței agricole

Se completează pentru toate categoriile de deținători cu următoarele particularități:

-suprafața agricolă în proprietate; suprafața agricolă primită în arendă; suprafața agricolă primită în parte; suprafața agricolă primită în asociere; suprafața agricolă primită sub formă de acțiuni; suprafața agricolă primită sub alte forme (cu titlu gratuit; schimb; temporar; concesiionari etc.)

-suprafața agricolă dată: în arendă, în parte, sub alte forme.

CAPITOLUL IV. Suprafața arabilă cultivată

Se vor înscrie suprafețele situate pe raza comunei cultivate direct de către persoanele fizice și juridice, cu principalele culturi: cereale, leguminoase pentru boabe, cartofi, legume, plante de nutreț;

CAPITOLUL V. Pomi fructiferi

Se vor înscrie numărul total al pomilor fructiferi pe rod și numărul total al pomilor tineri deținuți de gospodărie.

CAPITOLUL VI. Animale domestice la începutul anului

Se înscriu date cu privire la efectivele de animale pe total specie și pe principalele grupe de vârstă și sex; bovine; ovine; caprine; porcine; cabaline; păsări, albine.

CAPITOLUL VII. Evoluția efectivelor de animale:

Datele înscrise se referă la modificările intervenite în cursul anului în efectivele animalelor (produse vii obținute, cumpărări, vânzări, tăieri, animale moarte)

CAPITOLUL VIII. Utilaje, instalații agricole și mijloace de transport existente la începutul anului.

Se înscriu utilajele existente și care sunt în stare de funcționare (tractoare, motocultoare, pluguri cu tracțiune animală, semănători cu tracțiune mecanică, semănători cu tracțiune animală, mașini de stropit și prăfuit, remorci pentru tractor, care și căruțe, instalații pentru prepararea furajelor (bucătăriile furajere, uruitoarele, tocătoarele de furaje).

CAPITOLUL IX. Construcții pe raza localității

Se înscriu date cu privire la

casele de locuit, grajduri și alte construcții gospodărești deținute în proprietate pe raza localității.

În vederea unei bune desfășurări a activității de completare a registrului agricol se întocmesc convocatoare cu cetățenii care se vor prezenta la Primărie, la compartimentul agricol, la data stabilită, cu cererile care le-au fost înmânate, în care se completează:

- toate terenurile deținute de aceștia, și anume: suprafețele terenurilor, categoria de folosință, datele de identificare ale terenurilor (nr.CF; nr.topografic);

5. efectivele de animale pe specii (bovine, ovine, caprine, porcine, cabaline)

6. utilajele, instalațiile agricole și mijloacele de transport deținute.

Termenul la care se efectuează declararea și înscrierea datelor în registrul agricol pe anul 2007, este următorul:

- 30 iulie 2007 - 31 august 2007

Consilier,
Elena OANCEA

Din păcate, pentru unii dintre noi respectul pentru munca celui de lângă noi nu se manifestă așa cum trebuie. După ce pe parcursul anului, oamenii din sat au încercat să-și îngrijească culturile agricole cât mai bine, pentru a deveni productive, unii cetățeni de rea-credință au uitat aceste "amănunte" și și-au lăsat animalele nesupravegheate tocmai în terenurile agricole care nu le aparțineau. Nu știm ce au urmărit, însă la capitolul bun simț mai au multe de învățat.

Ce părere aveți despre retrocedarea școlii din comună către Biserică?

"Vă rog pe dumneavoastră cei interesați să faceți orice comentariu vă este de prisos cu privire la această situație și să decupați chenarul pe care vi-l punem la dispoziție prin intermediul Ziarului și să scrieți orice date le aveți la dispoziție sau în memorie cu privire la această situație a școlii. Odată completat chenarul transmiteți-l la Primărie în vederea studierii situației și poate chiar a clarificării acesteia", Valentin Ivan, primarul comunei Sadu.

Răspuns: .....

.....

.....

.....

.....